

סמל שלמה ברודנر ז"ל

סמל שלמה ברודנר היה מותחן בפלוגה א'. הוא נולד בארץ ב-16.2.54, להוריו מניה ואליהו, שעלו מפולין בשנת 1948. אחיו, מתן וארית, גם הם אנשי שריוו.

שלמה למד בבית-הספר היסודי בר אילן בכפר-סבא. כבר אז התבבלט במיוחד בשיעורי המלאכה, ובשעה שחבריו היו עוסקים במשחקים, היה הוא מעדיף לעתים קרובות לשכת בחצר ביתו, לפרק ולהרכיב מנועים, מגנוני שעונים וליצור כלים מעץ ומחמרים אחרים. שעד היום מקשטים את בית הוריו. הוא היה פעיל במועדון הנער שילד ביתו והצליח לכלך את שאור הנערם סביר פעלויות מגוונות. ככל שהתבגר, רבו תחביבי מלאכת-היד שלו, הוא עסק בתיסנות.

חיטט דמיות حياته בעז' והתמסר גם לאזילום ולפיחות תמנונות. בבית-הספר המקzuוי אורט בכפר-סבא, שבו למד מסגרות מכניות, לא היה אולי מן המציגנים בלימודים העיוניים, אך לא היה שני לו בעבודה המעשית. עבדותיו היו תמיד המדויקות ביותר, והמורים אף היו מטילים עליו עבודות מיוחדות, מחוץ למסגרת הלימודים. וכן מה לפני התגידי סתו לאח"ל עבד בבית-החרושת הדיקן בכפר-סבא ושם התברר עד כמה רבות ידיעותיו הטכניות ועד כמה הן מסייעות לו בעבודתו. בתום שירותו הצבאי התעמד להקים בית- מלאכה לחדרות.

בצד לימודיו ותחביביו הרבים מצא זמן גם לפוליה בהתקנדות בחתנת העוזרת הראשונה של מג'ידוד-אדורם. הוא עבר קורס כיבוי-אש וקורס בעורה ראשונה, ושעות רבות היה מסייע לנגן האמבולנסים או לאנשי תחנת הכבוי.

אישיותו הדינאמית והסוחפת וחוש התהוםור שלו נתנו לו מקום מרכזי בין חברי, גם כשהיה מעלה רעינותו לאישיגרטיים. אחד מחברי נוכר, כי פעם נפגשו החברים במוועדי-sett בתשעה מאוחרת אחרי חצות. כולם חورو מבילוייהם ו"מטור" לישון, אך שלמה, שהגיע לפטע מבית חברתו, עזר את כולן לנסוע לתל-אביב לבילוי נוספת.

בנורו היה ברובו תותחן מועלה, וכשעכבר לפולונה א' הוטיקת היה שם אחד מן המציגנים והשתלב בין החברים. «משה, אין אנשים כאלה», היה מתלהב בשובו לחופשה, «איש מוכן למות לעזוזו». כשהיו הוריו דואגים له היה מרוגיעם ואומר: «אם, אל תדאghi, הטנק שאני יושב בו הוא כמעט בלתי-פגיע, וגם במקרה של פגיעה אפשר תמיד להיחלץ ממנה».

לפני גיוסו לצה"ל פגש את נערתו, חדווה, הם התעתרו להינשא לאחר שישתחור. כשהיה מגיע הביתה לחופשה — נוכר חברו — לא היה נשאר זמן רב בבית. מחליף בגדים, אוכל ב מהירות וצועד לעבר הצומת, למצוא טרמף לתל-אביב ולפגש את חדווה, לבוש מקטדרן קורדרוי, שידיו הארוכות מכיצוצות משרוולייו, כיסיו מלאים גרעינים ופיו מפומם את שיריו לראי ארמסטרונג.

שלמה ברודנר נהרג ביום הכהפורים בקרבת מעוז הכפר. הטנק שבו היה תותחן, נפגע פגיעה ראשונה ומפקד-המחלקה ארנו לבנון נפצע פצעי מוות ופונה לאחר. הנהג, שהיה מפקד טנק, לקח לידיו את הפיקוד, ושלמה נכנס למקוםו לתא הנהג, או נפגע הטנק בשנית ונDALק. שלמה נהרג בתא הנהג ולא הייתה כל אפשרות להצלחו, בשל התפוצצות התחמושת.